

som bevirkede, at Rigsdagen, naar Spørgsmaalet om Teatrets Stilling paa ny kom til Afgørelse, vilde staa mindre frit end ved Periodens Begyndelse. Men i de 5 Aar ere en Mængde Lønningslove reviderede, Lønninger forhøjede, og det tør vel anses for ret sikkert, at havde Teaterbudgettet staaet paa Finansloven i de forløbne Aar, var man ogsaa her gaaet til Lønningsforbedringer, til en Forhøjelse af Teatrets Driftskonto. Og selv om dette ikke var sket endnu, er det dog vist saa sikkert som noget, at vi ikke i de kommende 5 Aar vilde være blevne staaende ved de Hovedsummer, som fandtes paa Teatrets Budget, da det sidst var optaget paa Finansloven, 1902. Man vil derfor sikkert nok ikke kunne kræve — det her foreslaaede Lovforslags Vedtagelse forudsat —, at Bestyrelsen i de 10 Aar skal kunne holde alt ved det gamle med Hensyn til Lønningerne, her skal kunne bevare status quo. At jeg ikke har kunnet gaa ind paa at søge Tilskuddet forhøjet med 45,000 Kr., betyder altsaa ikke, at jeg har været mod Motiveringens af dette Krav, men det betyder, at Resultatet af de foregaaende Aars Drift efter min Formening meget vel muliggør en Lønningsforbedring, uden at Statskassens Tilskud behøver at forhøjes med et tilsvarende Beløb. Det er jo ikke Meningen og har ikke været Rigsdagens Tanke, at der ved den nuværende Ordning af Teatrets Forhold skulde oparbejdes en Separatformue. Hvad man ønskede, var at faa Tilskuddet fikseret og dermed være fri for Efterregninger fra Teatret.

Det Forslag, jeg har den Ære at fremsætte, gaar altsaa ud paa at fortsætte den nugældende Ordning i 5 Aar, og jeg anbefaler dette Forslag til det høje Tings velvillige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om nogle Ændringer i den militære Retspleje.

Forhandlingerne genoptoges.

Sveistrup: Det høje Ting har nu haft Lejlighed til at erfare, paa hvilken Maade de forskellige Partier i denne Sal stille sig til dette Lovforslag. Jeg formoder, at man

ønsker, at Behandlingen af denne Sag ikke trækker alt for længe ud, og det vil jeg ogsaa tage Hensyn til i mit Foredrag. Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj), som førte Ordet paa Socialdemokratiets Vegne, talte nærmest agitatorisk. Det ærede Medlem har hele tre Standpunkter. Han har et principielt Standpunkt, som gaar ud paa, at der hverken skal findes nogen militær Straffelov eller nogen militær Strafferetspleje. Naar, det ærede Medlem drømmer vel om de Tider, da der i det hele ikke skal findes noget Militær, og saa falder det andet jo bort af sig selv. Men for øvrigt kan jeg henvise det ærede Medlem til, at hans Kollega og Partifælle, det ærede Medlem for Aalborg (N. C. Christensen), dog forudsatte, at saalænge vi havde Militær, maatte vi ogsaa have en militær Straffelov, om end han var grumme misfornøjet med den, vi have. Det andet Standpunkt, som det ærede Medlem indtog, var det, at vi nu burde have liggende paa vort Bord et Forslag til en fuldstændig Omordning af den militære Strafferetspleje, og det ærede Medlem rettede det udtrykkelige Spørgsmaal til mig, om jeg ikke mente, at man kunde forlange dette af Venstres Regering, efter at vi havde fremsat Ønsket derom under Højres Regering. Jeg kan i saa Henseende ganske henvise det ærede Medlem til, hvad der herom blev udtalt fra det ærede Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds (Deuntzer), idet det ærede Medlem tilstrækkelig klart og tydeligt gjorde opmærksom paa, at og hvorfor det ikke i dette Øjeblik kan forlanges af Regeringen, at den skal forelægge et Lovforslag om en fuldstændig Reform af den militære Strafferetspleje. Det tredje Standpunkt endelig, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds indtog, var, at han, stillende sig paa Lovforslagets Grundlag, ønskede forskellige Ændringer i det. I det hele vil jeg sige, at jeg antager, det ikke vil være hensigtsmæssigt nu her yderligere at drøfte Spørgsmaalet om Ændringer i Lovforslaget. Det er noget, man nærmest i Udvalget maa overveje og tage Standpunkt til.

Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen Halsted), som talte paa Højres Vegne, var tilfreds med Lovforslaget, men medens ellers de fleste mene, saaledes som ogsaa jeg, at Hovedbestemmelsen i dette Lovforslag er Bestemmelsen om Appelretten, lagde det ærede Medlem fortrinsvis Vægt paa, at der blev givet Lejlighed for tiltalte til at faa en Forsvarer. Jeg vil dog overfor det